

Toen hij wat bedaard was, gingen ze weer naar de feestzaal.

„Moeder, hier heb ik een nieuwen huisgenoot voor den tuin. Wil je hem een Kerstcadeautje geven?”

Ze keek haar man onderzoekend aan. Op zijn gezicht lag zulk een uitdrukking van geluk, als ze zich maar herinnerde eenmaal in haar leven er op te hebben gezien. Dat was geweest bij de geboorte van Elly. „Graag,” antwoordde ze en reikte George een bord vol appels, noten, peperkoeken en een paar kousen.

George stamelde zijn dank. Daarop bracht zijn heer hem in de tuinmanswoning en droeg de zorg voor hem aan den ouden tuinman over.

Straks lag daar boven op het zolderkamertje van de tuinmanswoning een jonge man in tranen voor zijn bed. Hij bad voor de eerste maal in lange jaren. Hij voelde, dat de barmhartige *God* hem gered had door een Kerstlied, en vol dankbaarheid sliep hij met dit lied in zijn ziel in.

D.

GEDACHTEN

De tijd

God geeft den tijd bij dag en jaar,
ach neen, bij kleene tikskes maar
en 't laatste tikske komt aleer
men 't peist *) of weet, eilaas te zeer.

De wijzer wijst elke uur en tijd
maar de uur niet dat gij schuldig zijt
te sterven! Zijt dus voorbereid,
de wijzer wijst naar de eeuwigheid.

*) denkt.

GUIDO GEZELLE

In this evil eon, men hurt their health to win their
wealth, and then they can't enjoy it. So they waste
their wealth to hunt their health, and often just destroy it.

HET BOEK

GERARD VAN ECKEREN SCHREEF DEZER dagen een artikel onder den titel: Het geheim van het boek en zijn ontdekking.¹⁾ Hij begint met een citaat uit een gedicht van Logan Pearsall Smith, dat vrij vertaald aldus luidt: „Op zekeren dag, dat ik weggedrukt stond in de lift van een overvolle métro, zocht ik voor mijn geest een toevlucht in de overdenking van de vreugden, welke ons menschelijk leven beschoren zijn. Maar zie, geen enkele vond ik zelfs de geringste belangstelling waard — noch den wijn, noch den roem, de vriendschap, de geneuchten van een goeden maaltijd, de liefde zoo min als het bewustzijn van de deugd. Was het dan de moeite waard, in deze lift te blijven tot het eind en op te stijgen naar een wereld, die mij niets werkelijks te bieden had?”

„Toen, plotseling, dacht ik aan het lezen, aan dat sublieme en zeer bijzondere geluk, dat gelegen is in het lezen van een boek, een geluk, dat zelfs de tijd niet kan aantasten...”

Het lezen van een boek, het kan ons een nuttige, aangename, leerzame, ook gezegende ure bezorgen. Het kan onze gedachten in andere banen leiden; het kan onze oogen openen voor iets, dat we niet zagen; het kan... de mogelijkheden van de uitwerking, ze zijn legio.

Maar luister nu, wat Van Eckeren verder schrijft: „Want laten wij het maar bekennen: ons geen van allen zijn ze vreemd, die oogenblikken, waarin 't ons is, of wij in een donkeren koker staan, op weg naar een wereld, die wij hartgrondig moede zijn, welker licht ons geen licht brengt, welker vriendschap wij beu zijn en welker verstrooiingen ons het gevoel van onvoldaanheid te sterker doen gewaar worden. Dat zijn de momenten, waarin wij ons met al onze gaven en al onze bronnen en hulpmiddelen, geestelijk en stoffelijk, eenzaam voelen.... Dan kan een goed boek onze bevrijding worden,” geeft de schrijver ons als raad, nadat hij tusschen zijn vraag en het antwoord heel wat goeds over een goed boek meegedeeld heeft.

Voorzeker is het waar, dat een goed boek een goed vriend is; dat er een machtige zegen uitgaat van goede lectuur; dat we alles in het werk moeten stellen om zelf goede boeken te lezen, ze onder het bereik van onze kinderen te brengen, ze ook aan anderen te verschaffen.

Maar er zijn oogenblikken, dat niet een boek, doch alleen het Boek kan helpen. Wanneer we ons geestelijk eenzaam gevoelen, wanneer de wereld ons geen licht brengt, wanneer dat groote gevoel van onvoldaanheid over ons komt, dan moeten we grijpen naar het Boek der boeken.

Daarin spreekt God Zelf en rechtstreeks tot ons; daardoor komen we te staan onder het Goddelijk zoeklicht, leeren we ons zelf kennen in al onze onvolkomenheid en onvolmaaktheid, maar daardoor openbaart God Zichzelf tevens aan ons in Zijn heiligheid en gerechtigheid eenerzijds en Zijn liefde anderzijds. Dat Goddelijk Woord wijst ons op den grooten Redder van zondaren Jezus Christus, op Hem, die alle vermoeiden en beladenen tot Zich roept; op den Rustbrenger.

Gerard van Eckeren zegt mooie dingen over de kunst van lezen, over boeken. Wat diep gevoeld, als hij schrijft: „De schrijver gaat den lezer, maar ook de lezer gaat den schrijver tegemoet. En op de bladen van het boek ontmoeten zij elkaar. Een boek, dat voor ons niet, zij het in meerdere of mindere mate, de betekenis krijgt van een Ontmoeting in den zin, waarin sommige ontmoetingen met bepaalde personen als onvergetelijk in onze ziel gegrift blijven — zulk een boek heeft zijn eigenlijke, hoogere roeping aan ons gemist.”

Maar hoe staat het met ons in betrekking tot het Boek? Meer dan eenig ander boek, moet het Boek voor ons een Ontmoeting zijn, waardoor de Goddelijke auteur diep in onze ziel gegrift wordt.

Een Ontmoeting moet plaats vinden en bij die ontmoeting leeren we ons zelf kennen en... Hem, die ons tegenkomt en Zichzelf in die heilige bladen aan ons openbaart.

J. H. V. R.

¹⁾ Inleidend artikel „Het Nederlandsche Boek 1928.”

